

Cílem KSČM je ochrana zdraví a životů obyvatel ČR

Před rokem se v České republice objevily první případy nákazy celosvětové pandemie SARS Covid-19. Díky obětavosti zdravotníků a odpovědnosti lidí jsme na jaře epidemii zvládli. Nyní je Česká republika nejhorší na světě a v souvislosti s koronavirovým onemocněním zemřelo již více než 20 000 lidí. Vláda promarnila důvěru lidí a udělala kolem pandemie mnoho zásadních chyb. Výraznou měrou přispěla svým chaotickým až neprofesionálním přístupem k tomu, že lidé často nechťejí dodržovat restriktivní opatření, podléhají dezinformacím a konspiračním teoriím. Nemocnice jsou na pokraji kapacity, zdravotníci svých fyzických a duševních sil, řada lidí má velké ekonomické problémy nebo se ocitli na pokraji krachu bez účinné pomoci a kompenzací ze strany státu. Zdravotníci stále čekají na své slíbené odměny, ale úředníci na ministerstvu zdravotnictví je již obdrželi. K tomu dnes ani nelze předvídat, jaké budou dopady na zdraví a životy těch, kteří jsou nuceni dlouhé měsíce odkládat potřebnou péči a preventivní prohlídky. Boj s pandemií musí být postaven na třech základních pilířích, kromě dodržování hygienických opatření, je to zejména urychlené očkování a testování. **KSČM od počátku upozorňovala na to, že se ČR při nákupu vakcín nesmí spolehat pouze na to, co vyjedná a nakoupí byrokracie EU.** Evropská léková agentura (EMA) je v případě schvalování vakcín nejen příliš pomalá, ale ani nemůže trvale nahradit národní orgány. Farmaceutické společnosti si mohou navíc krátit dodávky, jak chtějí. **Neschválení EMA není důvodem k tomu, že bychom neměli jednat o očkovacích látkách i s Ruskem, Čínou a dalšími státy.** Ministerstvo zdravotnictví může na základě doporučení SUKL vakcínu schválit pro emergentní využití pro ČR. **KSČM prosazuje návrat dětí do škol, který bude možný jen na základě testování a prioritního očkování učitelů.** Výběr firmy, která antigenní testy dováží, i výběr testů samotných ale vzbudil velké pochybnosti. Vláda se tak opakovaně zachovala nekompetentně a netransparentně.

Hlavním cílem KSČM zůstává ochrana zdraví a životů obyvatel ČR. Rychlá vakcinace, testování a trasování je jedinou cestou na zvládnutí epidemie a návrat k potřebnému běžnému životu. KSČM vyzývá vládu, aby přestala nadřazovat své politické a osobní zájmy nad ochranu zdraví i životů občanů České republiky a zajistila dostatek vakcín, léků proti covid-19, včetně různých druhů kvalitních testů.

NE rušení učňovských stipendií

Středočeský kraj ruší k 30. červnu 2021 stipendia pro vybrané obory učňovského školství. Stipendia byla od roku 2009 součástí krajské Strategie podpory odborného vzdělávání, která se snažila v koordinaci se zaměstnavateli, školami i odboráři systémově řešit nedostatek absolventů dělnických profesí. Cílem bylo zvýšit zájem žáků o obory, které jsou požadovány trhem práce.

V rámci stipendií dostávali učni 37 vybraných oborů finanční podporu od 300,- do 500,- Kč měsíčně, za vyznamenání v každém pololetí navíc od 1000,- do 3000,- Kč. Mezi vybranými obory byly např. klempíř, elektrikář, pokrývač, tesař, zedník, ale i dnes více než jindy potřebné obory jako praktická sestra, ošetrovatel nebo zdravotnický asistent.

Komunistická strana Čech a Moravy se zrušením stipendií zásadně nesouhlasí. Tento krok bude mít dlouhodobý dopad na již tak krizovou situaci v učňovském školství, kdy musíme mistry patřičných profesí i „dovážet“. „Zlaté české ručičky“ se pomalu stávají jen vzpomínkou a ztrácíme tak další oblast, ve které jsme byli kdysi soběstační.

Středočeský kraj tímto krokem zároveň dává další ránu rozpočtům mnoha rodin s dětmi, které po zrušení tzv. středočeského jízdného již nemohou cestovat za vzděláním zdarma.

VV StČKV KSČM

(Ne)spravedlivé (ne)západní vakcíny

Jak postupuje vakcinace napříč celým světem, hlavně Evropa se ocitá v ideologickém sporu o to, zda povolit nebo nepovolit k nouzovému použití vakcínu Sputnik V, která je vyráběna v Rusku. Na tomto místě můžeme pozorovat, jak se na území Evropy nacházejí pozůstatky doby „Studené války“, která skončila před 30 lety. Neustále se používá ideologický sebestředný argument, že vše, co je ruské je automaticky špatné, protože to vyrábějí lidé, kteří na našem území pobývali od roku 1968 do doby, která končila před třemi desítkami let. Navíc se z Ruska dělá hrozba novodobých okupantů, kterým jde o kolonizování světa, a proto chtějí, aby jejich vakcínu používalo co nejvíce států. Tento argument používají zejména rusofobní pravicoví politici, kteří v Rusku (a nejen v něm) vidí úhlavního nepřítel, které ohrožuje jejich pojetí neoliberálního kapitalismu. Podívejme se ale na celou situaci ještě skrze obchodní války, které podnikají USA, ale také další západní státy, které jsou většinou členy EU. Do tohoto konfliktu postupně zabředávají jak jednotlivé státy, stejně i farmaceutické firmy, které vyvíjejí vakcíny a silně v jednotlivých státech lobují. Jako příklad nám může posloužit to, že USA blokují miliony dávek od firmy AstraZeneca. Můžeme si o této vakcíně myslet své, protože se mnozí případy nežádoucích účinků. Nicméně v každém vzorku populace, který je extrémně velký, protože zahrnuje potažmo celé lidstvo, nalezneme někoho, kdo bude mít nějaké negativní reakce. Ale zpět k obchodní válce ve věci vakcín. Jestliže bychom použili logiku výkladu pravicových politiků, že Rusko používá svoji vakcínu Sputnik V v rámci novodobé kolonizace světa, pokud to aplikujeme na západní korporace, které jsou povětšinou z USA, tak i USA a jejich firmy používají své vakcíny k imperiálnímu ovlivňování jiných států, které jim poté mají být vazalsky zavázány, že se jim nějaká vakcína vůbec poskytl. Ve své podstatě se jako ideologický argument může použít, že vakcína jim byla dodána v rámci demokracie, čti západního pojetí neoliberálního kapitalismu, a na jeho ochranu. Proto se odmítají jiné vakcíny ze světa, protože je vyrábí státy, jež jsou označeny západním kapitalismem za nedemokratické.

Informace pro členskou základnu o politické situaci v ČR a postupu KSČM v ní.

Museli jsme vzít na vědomí informaci ministra zdravotnictví, že KSČM neudělí výjimku na konání XI. sjezdu v Brně vzhledem k tomu, že termín spadá do ještě stále trvajícího nouzového stavu. Na to jsme museli reagovat, a proto ÚV dostal k rozhodnutí návrh na odložení konání sjezdu na listopad 2021.

Nejzávažnějším bodem jednání je informace o přípravě voleb. Návrhy kandidátních listin vždy neodpovídají vážnosti situace a nezahrnují zejména návrhy osobnosti, se kterými KSČM dlouhodobě spolupracuje, ať už jde o LKŽ, KČP či jiné radikálně levicové politické strany a hnutí. Proto bylo rozhodnuto, že s vedením krajů návrh kandidátní listiny projedná pracovní skupina, složená z dvou přímo volených funkcionářů a příslušného člena VV ÚV KSČM za kraj.

Situace ve státě se dále vyhorčuje, zejména mezi opozicí a nově tvořícími se koalicemi tedy Spolu (ODS, TOP09, KDU-ČSL) a Piráty a STAN a ostatními stranami ať už koalici ANO a ČSSD nebo nevládními KSČM a SPD. To má nepochybně i odraz v napjatých vztazích mezi lidmi.

Veřejným výstupem v politické rovině je pak úplnéablokování jednání sněmovny obstrukcemi. To je patrné na absolutním blokování třetích čtení ve středu i v pátek a odporu proti vládnímu návrhu o zmíněném zákonu o nízkouhlikové ekonomice, kde pravicové opozici jde zejména o to, aby otevřela cestu americkému Westinghausu k zakázce v Dukovanech, který by v otevřeném soutěži neměl šanci proti ruským a čínským výrobcům jak z důvodu ceny, tak z důvodu vlastní výroby, když v posledních 20 letech se na ničem takovém nepodílel. A to i za situace, že zákon je potřeba pouze pro snadnou notifikaci, tedy ověření financování a fungování na společném energetickém evropském trhu v Bruselu.

To vše ale zároveň bránilo projednání našeho návrhu zákoníku práce, tedy 5 týdnů dovolené jak ve středu, tak v pátek, kdy zase obstrukce spočívají v bránění přijetí novely zákona o ČNB. Tady je důvodem zejména to, aby zde působící zahraniční banky, si v ČR uchovaly své zisky z prostředků českých občanů. Zde se opět projevil klub Pirátské strany, který se jednoznačně přidal na stranu zahraničního kapitálu a podporu zahraničních bank.

Pro KSČM to znamenalo, že znovu jsme pro uchování naší iniciativy museli navrhnout do programu schůze jiné body na termíny, které neohrožují termíny jednání 3. čtení. Proto jsme si vynutili dohodu s koalici stranami a SPD zařazení bodu Informace ministra zdravotnictví o průběhu očkování, kde jsme zejména sledovali cíl rozšíření počtu a druhů vakcín pro naše občany, včetně vakcín z ČR a RF, které zatím nejsou registrovány u nás ani v EU, přestože je používají již jiné státy EU nebo jinde ve světě. Na tom se ukazuje i závislost hnutí ANO na slibech, které učinili, v neprospektech našich občanů, v Bruselu. Nepřijetí návrhu na dovoz Sputniku navíc vyostřil spor mezi předsedou vlády, ministrem zdravotnictví a ministrem zahraničí a prezidentem.

Podalo se nám zařadit jednání o školství, zejména o konání státních maturitních zkoušek a tak jsme dál udrželi naši iniciativu, když u obou našich bodů jsme měli šanci, aby naši poslanci byli i zpravodaji pro tyto body, což nám dává i do příštích týdnů větší možnosti být i aktivní v médiích, protože oba body jsou zatím nedoprojedinány a budou pokračovat i ve čtvrtém březnovém týdnu. Aktivní jsme i v interpelaci, zejména písemných, kde je pořad ve hře má interpelace na ministra obrany L. Metnara ve věci placení záloh na nákupy v zahraničí, která nám umožňuje blokovat případné přesuny prostředků z vládní rozpočtové rezervy do MO. Ty budeme dál sledovat a jako příпустné budeme považovat jen takové, které souvisí s působením vojáku AČR při pomoci v boji proti pandemii Covid 19.

Vojtěch Filip, předseda ÚV KSČM

Už nyní je jasné, že západní farmaceutické firmy nedokáží dostát svým závazkům a dodávat požadované množství vakcín a proto je nutné co nejrychleji hledat náhradní variantu. Jedna spočívá v tom, že se nouzově použije například ruská vakcína Sputnik V nebo čínská SinoPharm. To by se ale do tohoto procesu nesměl motat korporátní lobbying v rámci Evropské unie a potažmo ideologická nechuť českého ministerstva zdravotnictví (asi pozůstatek jeho podpory milionu chvilkařů) hledat náhradní řešení, abychom zachránili co nejvíce lidí. Samozřejmě, že by očkování těmito vakcínami bylo naprosto dobrovolné. Do tohoto procesu nyní vstupuje specifická otázka ohledně toho, že v tuto chvíli nikdo nemá možnost zvolit si druh vakcíny, který mu bude aplikován. De facto jsem postaven před hotovou věc a nikdo mi nedává na výběr, zda si chci nechat aplikovat Modernu, Pfizer nebo Astru Zenecu. Případně Johnson and Johnson. Jiné jsou zatím tabu.

Povšimněme si jedné zajímavé věci. Všechny uvedené firmy jsou ze západu a můžeme se ptát, proč tomu tak je. Jedni tvrdí, že nezápádní firmy nepožádaly Evropskou lékovou agenturu (EMA) o posouzení své vakcíny. Druzí zase tvrdí, že není nutné na EMA čekat a každý národní stát si může vzít na svoje tržky nouzové použití i jiných vakcín. Osobně bych touto cestou šel, protože jediné tak dokážeme rychleji očkovat a hlavně dáme lidem na výběr, které vakcíny více důvěřují. Navíc neplatí, že to, co je z východu, je automaticky závadné, špatné nebo zahaněné nějakým tajemstvím. Pokud tedy nedávají ti, kteří o vakcínách rozhodují, lidem na výběr možnost, jakou vakcínu se nechat očkovat, říkají tím, že západní vakcíny jsou v pořádku, zatímco ty nezápádní jsou nějakým způsobem závadné (jsou závadné hlavně ideologicky). Samozřejmě, že je nutné očkovat co nejrychleji a u většiny lidí je jedno jakou vakcínu. Ale zvláště pokud reálné západním farmaceutickým formám dochází pověstný dech, je nutné se co nejrychleji obrátit někam jinam, aby byl vakcín dostatek a mohlo se zachránit co nejvíce lidských životů, které by byly ztraceny díky obchodním a ideologickým válkám. Musíme si uvědomit, že se nacházíme ve válce proti neviditelnému nepříteli. Jedná se o výjimečný stav, který si žádá výjimečné činy. Na závěr se k problému výrobců vakcín sluší vyřknout jeden slavný citát čínského politika a reformátora Teng Siao – pchinga, který kdysi prohlásil: je jedno, jestli je kočka černá nebo bílá, ale hlavní je, že chytá myši. I toto můžeme použít směrem k výrobcům vakcín a těm, kdo posuzují, zda je ty či ony státy budou moc použít – nezáleží na tom, kdo je výrobcem vakcíny, ale důležité je, že nám pomůže zachránit životy a skoncovat s pandemií.

Jan Klán, sociolog

Velezradný proces kladenský

Prosincová generální stávka 1920 skončila. Bylo zatčeno 3000 osob z celé republiky. Revoluční síla Kladenska však nebyla ničím utlumena, nezalekla se teroru ani persekuce. Když 11. ledna 1921 vyšla opět SVOBODA, volal její úvodník do boje.

Věznice byly přeplněny dělníky. Kladenští byli nejdříve dováženi do věznice zemského soudu na Karlově náměstí, ale to bylo zanedlouho plné, vždyť na Kladensku bylo zatčeno více než 1500 dělníků! Další zatčené vozili na Pankrác. Podmínky ve vězení byly příšerné - nečistota a hlad.

Kladenští ani v kriminále však neztratili optimismus a bojovou náladu. Dlouhé měsíce využili pro politické diskuse na celách, o tom, co se udělalo dobře, jakých se dopustili chyb, apod. I Antonín Zápotocký v cele studoval politickou literaturu, učil se rusky, cvičil i psal básně, hlavně politickou satiru.

Bližili se Vánoce. Vedení věznice na Karláku nechtělo dovolit předat politickým vězňům alespoň trochu jídla. Tak se domluvily kladenské ženy a den před Štědrým dnem vyrazily i s dětmi do Prahy, v počtu více než 150. U brány věznic čekaly i pražské ženy. Byla zima, mráz a padal sníh. Jedna z žen vybidla k tlučení na vrata, silnému křiku a pláči dětí - tak se stalo. Demonstrace se podařila. Vše, co ženy přinesly, muži dostali.

Odpoledne 24. prosince v pankrácké věznici se z cely na 2. oddělení ozval zpěv. Internacionála. V několika minutách zpívala celá Pankrác. Dozorci běhali sem a tam, vyhrožovali, prosili o ticho, ale bezvýsledně. Po dělnické hymně zněly i další revoluční písně. Na dvoře zazněla výstražná salva od ozbrojených strážců. Vězňeni soudruzi potom společně volali: „Pankrác povol - hej rup!“ Celou noc měla pražská posádka pohotovost.

A Pankrác skutečně povolila. Hned druhý den přišel mezi vězně ředitel věznice spolu s inspektorem a zvolení důvěrníci, ze štedrovečerní akce, jim předložili souhrn požadavků politických vězňů - zlepšení stravování, lepší hygienické podmínky, povolení návštěv a balíčků s jídlem, kuřivem a hlavně - okamžité propuštění bezdůvodně zatčených. Ředitel slíbil splnění požadavků. Také byla zanedlouho propuštěna většina zatčených bez důkazu i splněna další přání uvězněných. A poprvé v dějinách věznic byli uznáni vězeňští důvěrníci. Vězeňská rada organizovala nové pořádek ve věznici. Dveře cel zůstaly otevřené, zavírala se jen jednotlivá oddělení. Organizovala i návštěvy zvenci, rozdělovala přinesené dárky, balíky i poštu.

Takže nejenže uvěznění soudruzi v pankrácké věznici nepodlehli beznaději, naopak diskutovali o tom, jak se poučit z chyb. O tom, že neklesli na duchu svědčí i rozhodnutí vydávat satirický časopis „**Pankrácký sršatec**“. Měl motto: „*Můžete zničit tělo, ale ducha nezničíte!*“ Vycházel na papíru, určeného pro výrobu sáčků. Sáčky lepili nepoliticky vězňové a ti tajně měnili papír za kuřivo. Ženy uvězněných vynášely motáky s příspěvky, nosily je do redakce Svobody a v její kladenské tiskárně se časopis tiskl. Celkem vyšlo asi deset čísel. Kolportéři a vydavatelé nebyli nikdy vyzrazeni.

Veřejnost s napětím očekávala procesy se zatčenými. Docházelo ke konfiskaci časopisů a rozhánění schůzí. Kladenští pracující se však ani teroru ani persekuci nezalekli. Na Kladně se tehdy stala oblíbenou posměšná písnička:

*„Nemelem nemelem, nemelem nemelem,
sebrali nám SVOBODU.
Zavřeli nám kamarády,
hrom do Tusarovy vlády -
nemelem nemelem, nemelem nemelem,
až té bandě namelem.“*

Rodiny zatčených dostávaly každý týden peněžní podporu, na niž věnovali dělníci jednu mzdu za směnu týdně. Manželka dostávala 80 Kč, dítě do 14 let 20 Kč, svobodní, kteří podporovali rodiče, 60 Kč.

PŽS a Poldina hut' zrušily kolektivní smlouvy, včetně šestihodinové pracovní doby v sobotu. Po pasivní rezistenci havířů však musely zrušení odvolat.

Vládní moc se snažila všemi prostředky **zničit revoluční předvoj československého dělnictva**. Byla připravena řada procesů. **Většina zatčených byla obžalována pro zločin velezrady.**

„Velezradný proces kladenský“ vešel do dějin. Byl veden jako opravdový monsterproces před šestičlenným výjimečným senátem v Praze, po celých 14 dní - od 31. března do 13. dubna 1921.

Během přelíčení se na svědecké lavičce vystřídali: ministerský předseda Dr. Černý, pražský policejní ředitel Bienert, vůdce pravice sociální demokracie Tusar. Přes veškerou snahu státního zástupce, výpovědi svědků i anonymních udání v tomto procesu, **nebylo možno velezradu dokázat a obvinění padlo. Obžalovaný před soudem neprosil o milost, nevymlouvali se, nezakrývali své přesvědčení. Z obžalovaných se stali žalobci.**

Hlavním obžalovaným v tomto procesu byl Antonín Zápotocký. Nakonec byl, spolu s řadou stejně obviněných dělníků, **odsouzen k 18 měsícům těžkého žaláře.**

Při procesu statečně hájil své soudruhy a bez bázně odhaloval brutální jednání vládní moci i reformistické pravice.

V závěrečném projevu, před vynesením rozsudku, dne 7. dubna 1921, jménem obžalovaných, prohlásil:

„Na počátku líčení prohlásili jsme, my zde obžalovaní, že žaloba opírá se o detaily našeho politického přesvědčení, aby tím snáze mohla zkonstruovat obvinění z velezrady. Prohlásili jsme proto, že nepustíme se do žádné diskuse o našem politickém přesvědčení a že obmezíme se pouze na vyvrácení fakt, skutečných činů, jež obžaloba nám za vinu klade. Učinili jsme tak hlavně z toho důvodu, aby se stalo zřejmým, že prosincové události, k nimž popud byl dán násilným zabráním Lidového domu z rukou dělnictva, nebyly žádnou revolucí, žádným pokusem o převrat, žádným komunistickým pučem, ale že to byla protestní generální stávka, spojená s demonstračním hnutím za socializační požadavky dělnictva, že šlo zle o výbuch rozhořčení dělnictva, když vidělo, že Lidový dům v Praze stal se cenou, za kterou vláda koupila hlavy socialistů pravice pro zvyšování daní na militarism a pro všechna protidělnická opatření.“

Průvodní řízení, zdá se nám, končí pod dojmem, že vůdci prosincových událostí nebyli jsme my, a že praví viníci jsou skutečně ti, kteří zabráním Lidového domu hleděli způsobit výbuch roztrpčeného dělnictva a snažili se rafinovaně vyprovokovat dělnictvo do konfliktu s ozbrojenou státní mocí, aby pak na základě toho, mohla být vedena persekuce proti třídě nekompromisnímu hnutí dělnickému a osnovány procesy o pozdvížení, spiknutí a velezradě.“

To byl přímo plán, jenž zahájen byl v prosinci vniknutím četnictva do Lidového domu, a my se domníváme, že se podařilo přes všechno zapírání svědků z pravice dokázat, že byli to vůdcové ze sociálnědemokratické pravice, kteří spolu s vládou utvořili komplot na vyvolání prosincových událostí, při nichž bylo přes 3000 dělníků a dělnic zatčeno a uvězněno.

Abyste tato skutečnost nebyla zatemňována, učinili jsme na začátku přelíčení svoje prohlášení o tom, že se zdržíme rozvádění a objasňování svých politických zásad. Toto prohlášení bylo nepřátelskou žurnalistikou líčeno, jako bychom utíkali od svého komunistického přesvědčení, ač již v průběhu přelíčení většina nás obžalovaných otevřeně a bezvýhradně za stoupence Komunistické internacionály se prohlásila. Proto dnes ku konci procesu jménem nás všech, zvláště těch, kteří přímo za komunisty se prohlásili, považují za nutné prohlásit, že jsme komunisty, že se hlásíme ke III. internacionále, a že chováme přesvědčení o příchodu sociální revoluce, která uvolní nové zdravé síly sociální, hospodářské, kulturní i etnické, které v rozvrácené a odumírající staré společnosti kapitalistické se tají. Žádný soudní rozsudek není s to změnit v nás toto přesvědčení, a my naopak věříme, že jedinou záchranu mohla by přinést jen bezohledná, rychlá, do důsledků jdoucí, přeměna dnešních neudržitelných řádů soukromokapitalistických v řady socialistické.“

Přesto, že obvinění z velezrady muselo padnout, byly tresty velké. Ze čtrnácti obviněných bylo osm odsouzeno do žaláře na šest až osmnáct měsíců. Rozsudek měl být vynesen 13. dubna 1921. Už od časného rána stály v okolí soudní budovy zástupy dělníků. Policie se je marně snažila rozehnat, ale oni čekali dál. Nakonec je rozsudek velmi překvapil a rozhořčil. Odpověděli na něj Písni práce.

Při procesu se zhroutilá vládní mocí vykonstruovaná obžaloba, ukázala se pravda o předem připravované akci s Lidovým domem a zrádcovské politice pravice sociální demokracie. Proces tak pomohl najít dělníkům nalézt cestu k ustavení nové dělnické strany. Zatímco tisíce účastníků prosincových událostí byly žalářovány, ve všech oblastech republiky se plně rozvinulo **hnutí za založení Komunistické strany Československa.**

10 nejzajímavějších míst na světě (1. díl)

Navštívil jsem přes 70 zemí světa. Některá jen na skok, o jiných mohu říci, že jsem je i procestoval. Cestuji rád, proto se mi líbilo skoro všude, kde jsem byl. A protože se mnemými přátelé a kamarádi často ptají, kam bych jim doporučil jet, sestavil jsem si takový malý žebříček TOP10 destinací či zemí světa, kam se vyplatí jet podívat.

Namibie

Pokud jste někdy četli o Africe z dob jejího objevování, pak Namibie je patrně poslední země, která se té Africe z 19. století ještě trochu podobá. Je těžké popsat čím vším vás tato země uchvátí, ale že se tak stane, o tom jsem přesvědčen. Nikde jinde v Africe se nedostanete k místním zvířatům tak blízko a tak autenticky, jako v Namibii. Žádní místní průvodci (jen já), žádné ploty, žádné příkazané trasy a zakázaná místa. Jen vy a sloni, žirafy, gepardi, lvi, nosorožci, zebry, antilopy, plameňáci, lachtani, ...

Nepál

Nejsem žádný horolezec, ale spatřit Himaláje na vlastní oči bylo mým celoživotním snem. Vyzkoušet si nějaký jednoduchý trek zvládne skoro každý a když zdoláte byť sebemenší himálajský kopeček, pak se stanete skutečným „horolezcem“. Zajížte vše, co popisují lezečká esa ve svých vzpomínkových knihách - budete vstávat za tmy a na výstup se vydávat ještě v noci, nebudete moci popadnout dech, na každý krok budete potřebovat tři nádechy, ale když uděláte ten poslední, zajížte pocit jedinečného vítězství. A vůbec nezáleží na tom, jak byl ten kopec vysoký.

Skotsko

Skotsko je velmi specifická země. Nechci popisovat ani její historické památky, kterých je zde celá řada, ani podivně malebnou krajinu Skotské Vysočiny, ani tu specifickou atmosféru četných palíren whisky. To je prostě třeba zažít. Pro mne byl asi největším zážitkem návštěva Orkneyských ostrovů, které leží skoro na konci světa. Dál už jsou jen studené vody severního Atlantiku. A přeci i zde žili lidé s vyspělou a pro nás možná ne zcela pochopitelnou kulturou již v dobách, kdy ve střední Evropě nikdo ještě neuměl ani psát.

L. Peška

Krása češtiny v příjmeních

Všichni pili, jen František Nepil. Všichni ryli, jen Bohumil Hrabal. Všichni použili kleště, jenom Zdeněk Svěrák. Každý byl mokřý, jen Jiří Suchý. Všichni jsou cizinci, jen Svatopluk Čech. Všichni sbírají jedlý houby, jen Zdeněk Nejedlý. Všichni uchopili celé rohu, jen Stanislav Lem. Všichni měli ostěpy dřevěné, jenom Jan Železný. Všichni hráli zvolna, jenom Tomáš Pospíchal. Já sbíral lipový květ a Karel Heřmánek. Všichni dali sprint, jen Tomáš Klus. Všichni si vyslechli osvobozující rozsudek, jen Tomáš Ortel. Všichni byli svěží, jenom Michal Malátný. Všichni jsou opálení, jenom Petr Spálený. Všichni mrazili, jen Milan Chladil. Všichni byli vzhůru, jenom Jaromír Spal. Každé otevřené dveře Jiří Zavřel. Kdo nechtěl, tak ho Miroslav Donutl.